

LO CRIT'S D'ESPAIÑA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: trimestre 1 pesseta
 FORA: idem 1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre 2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n.º 14

APARTAT DE CORREUS, N.º 147
 ahont se dirigirá tota la correspondencia

— Número atrassat: 10 céntims —

iii Barcelonesa. S. Pau. 56.

CUARESMA ETERNA

—Fuig lluny de mí, Cuaresma; jay! al topar-te
 cada any me fas posar pell de gallina.
 Al mon sols hi existeixes per burlarte
 del cessant que pe 'l mon, perdut camina.
 Quant la fam de manar mes m' enlluherna
 haig de sufrir una cuaresma eterna.

CERTAMEN

DE
LO CRIT D' ESPANYA

Contestacions rebudas á la següent pregunta:

¿QUÍN ES LO MODO MÉS FÁCIL, PROMPTE, SEGÚ Y RADICAL D' ACABAR AB LOS LLIBERALS ESPANYOLS SENS FERLOSHI MAL?

- 1.—C. I., Barcelona. Enviarlos á colonisar l' Africa.
- 2.—S. V., Barcelona. Oferintlos cobrar del presu-post carlista (1).
- 3.—M. V., Barcelona. L' oració.
- 4.—J. O., Reus. Tenir un Cerralbo en cada pobla-ció, y que 'ls cárrechs de l' Estat siguin gratuïts.
- 5.—J. G., Barcelona. Aprofitarnos de las llibertats que l' Estat nos concedeixi, pera aterrarlos ab nostra propaganda.
- 6.—L. O. C., Barcelona. Atiparlos de llibertat, pera que una forta indigestió d' ella 'ls fassi aborrrir hasta la farúm de la mateixa.
- 7.—G. C., Girona. Escombrarlos.
- 8.—D. A. y M., Valls. Ferloshi menjar un nocedalí dels més verinosos, en Coll y Astrell, per exemple.
- 9.—P. V., Barcelona. Que 's fassin tots carlistas.
- 10.—A. T., Lleyda. Portarlos á l' Africa, á que 'ls civilisin.
- 11.—M. S. O., Lleyda. Fundar una *Biblioteca Tradicionalista* á cada capital.
- 12.—A. Z. y B., Barcelona. Ferlos anar á Mallorca á peu.
- 13.—D. M., Olot. Atiparlos de propaganda carlista.
- 14.—P. D., Igualada. Cremar tots los Ateneos llibe-rals.
- 15.—E. M., Molins de Rey. Lograr que fassin una bona confessió general.
- 16.—H. B., Valencia. Enviarlos de viatge en globos lliures.

(Continuad.)

LA SETMANA

Los carlistas catalans estém d' enhorabona. Ja may han rebut los jefes dels partits lli-berals obsequis tant espléndits y ovacions tant entusiastas com la que está tributant la Co-munió tradicionalista catalana al Sr. Marqués de Cer-ralbo.

Aixó desespera, naturalment, als lliberals de tots colors.

Ben clar demostran son furios despit per boca de *El Diluvio* y *el Diario de Cataluña*, los dos periódichs que més se distingeixen en odi contra 'l car-lisme.

✱

Los rabiosos comentaris que sobre las festas carlis-tas d' aquests días estant fent los dos diaris aludits, bastan per sí sols pera donar idea de la importancia y magestuositat que han revestit las manifestacions de carinyo, que reb lo distingit personatge, del poble car-lista catalá.

Imposible es donar cabuda en aquestas columnas á la resenya complerta de tants obsequis, tantas expan-sions de llealtat, y molt menos als eloqüents discursos é inspiradas poesías que ó en l' imponent vetllada

(1) Hem de fer constar que aquesta resposta ha vingut baix carpet franquejat ab un sello de Don Carlos, dels de lo any 74. ¡Y encara 'ns queixarém del servey de Correus!

ó en lo numerosíssim banquet entusiasmarent tant y que tants crits de ¡Visca el Rey! feren arrancar.

No hi ha poble catalá que no haigi tingut en aquei-xas demostracions suntuosas un representant, y per boca d' aquest, los que no haigin vist las extensas y magníficas resenyas de *El Correo Catalán*, se podran formar cárrech de lo que 's capás la Comunió tradi-cionalista quant se tracta d' apreciar los importantís-sims serveys y la probada llealtat d' un dels personat-jes més ilustres ab que conta la gloriosa bandera de Deu, Pátria y Rey.

✱

Los espaciosos salons del Círcul Tradicionalista no tingueren ni de molt la suficient capacitat pera que tots los carlistas escoltesin l' eloqüent paraula del senyor Marqués de Cerralbo.

Lo Restaurant de Miramar, ahont hi han estat molt amples los lliberals en quantas ocasions hi han cele-brat convits, ab molts treballs tingué local pera el ban-quet que en número de 500 comensals celebrarem lo diumenge.

En lo mateix día que un periódich lliberal afirmava que en aquesta ciutat lo carlisme quedava reduhit poch menos que á cero.

¡Quína planxa!

La d' aquest periódich.

✱

L' orga nocedalina tampoch volgué ésser menos, y s' atreví á asegurar que 'ls periódichs carlistas no anun-ciaren l' arribada de Cerralbo per por de que 'ls parti-daris de D. Ramon Nocedal y Romea «*fueran á la es-tación de Francia, faca en mano, á recibir al Marqués*».

Més endevant diu: Tranquilícese el Sr. Marqués.

Sens compendrer que pot estar sumament tranquil encara que 'l diari rebelde digués tot lo contrari.

Y encara que 'ls seus partidaris *faca en mano* ha-guessin anat á l' estació de Fransa.

Que d' aixó no hi ha perill.

Perque 'ls nocedalins sols poden anar á l' Olimpo. A rébrer.

✱

Es d' advertir que en aquestas memorables mani-festacions apenas ningú ha parlat d' aquets miserables apóstatas.

¡Pera qué enrahonar d' ells!

Bastant desgraciats son en sa defecció vergonyosa; bastanta expiació comensan á sufrir en la condemniació enérgica y severa que contra ells ha fulminat la con-ciencia pública; bastant han lograt demostrá que, en-cara que estesin ab nosaltres, no eran, no obstant, dels nostres, y bastant favor y justicia 'ns fan perque 'l se-pararse de nosaltres purificaren nostre camp, y acre-ditan devant del món que la causa carlista, pura é in-maculada, no pot per llarch temps tolerar en son interior als que privats del verdader esperit tradicio-nal, sols per equivocació pogueren venir per algun temps á confondre ab nosaltres.

FLORDELÍS.

ELOQUÈNCIA DELS FETS

ESTÁ vist que 'l carlisme ha mort.

Ja no 's troba un sol carlí per remey.

Ja 'l lliberalisme se 'ns ha imposat de tal ma-nera, que no s' atreveix l' element tradiciona-lista á confessar públicament sas creencias.

Que ho digui sinó la vinguda del Sr. Marqués de Cerralbo á nostra ciutat.

Consólinse 'ls lliberals creyent que 'ns tenen vensuts y sotregats; pensin de nosaltres que ja no existím, que es molt possible que quant més descuydats se trobin los donguém un que sentir, puig mol gran lo tindrán nostres adversaris lo día en que 's convensin de que no sempre es necessaria la forsa de las armas pera imposar las bonas doctrinas.

·*·

En efecte: de la mateixa manera que 'ls missioners catòlics fan conquestas de gran valor ab l' eloqüencia de la paraula y ab la del exemple, aixís mateix avuy 'ls carlistas espanyols atravessém un período de propaganda activa, molt activa é irresistible pera 'ls lliberals exaltats, que no s' acontentarían ab menos que ab privarnos de l' aygua y de la sal.

·*·

Segons aixó, dirá algú, vosaltres abandoneu lo procediment de la resistencia pera acceptar lo de la propaganda pacífica y legal.

Distingím.

Los lliberals nos tenen oferta ampla llibertat pera exposar nostras ideas; nos tenen dit en tots los tons que dins de la lluyta legal nos es tot permés, com á ciutadans que som d' una nació qual Govern concedeix á tots los seus governats lo lliure us dels drets individuals. Baix tal supost, procedím correctament y sens separarnos de la lley, y no hem d' abandonar tal línea de conducta, mentres se 'ns deixi fer us d' una llibertat de que no abusém, puig nostras expansions, nostres treballs de propaganda y las nostras assembleas, lluny d' ésser atentatorias al ordre y á la societat, y de resultar tumultuosas y motiu d' escándol, tendeixen sempre al prestigi de la Religió y de tota autoritat llegalítima, y á la conservació de l' ordre en totas las manifestacions colectivas é individuals de la societat.

·*·

Y ara ve la segona part de nostre *distingo*.

Lo día en que se 'ns ha despossehit d' aqueix dret de propaganda pacífica y legal que la Constitució 'ns otorga, y ha sigut necessari protestar de l' abús de forsa de que eram víctimas, hem protestat, y ben alt, per cert, y nostra protesta ha sigut tant contundent y eloqüentíssima, que per tota persona imparcial s' ha gut de confessar que si feyam us del dret de la forsa, era porque no se 'ns havia permés ferne de la forsa del dret.

·*·

No reparém en confessar que l' actual moment històrich es de relativa llibertat pera tots los partits polítics d' oposició.

A n' el carlista, sobre tot, á pesar de la justa fama de guerrer de que gosa, l' hi plau molt que aixís sia, puig té ocasió de demostrar que quan se l' hi concedeix la llibertat de propaganda y de manifestació, no necessita dels fusells, canons y bayonetes pera fer respectar los seus ideals y la seva forma de govern.

·*·

Deixém explicada la forsa de nostre argument, que pera major claretat resumím en las següents paraulas:

Lo partit carlista no necessita de las armas pera imposarse á la opinió sensata; l' hi basta la santedat de sa doctrina, exposada lliurement.

·*·

Voldrá algú deduhir de nostras paraulas que lo que procedeix es no deixarnos creixer.....

¡Error gran!

Obert está 'l camp de la lluyta, y dins d' ell nos presentém franca y llealment, disposats á demostrar que en cap altre partit mes que en la Comunió tradicionalista, qual jefe únich é indiscutible es Don Carlos, hi ha garantías pera 'l débil y pera 'l poderós, pera 'l proletari y pera 'l hisendat, puig en totas sas teorías resplandeixen la verdadera fraternitat, la llibertat y 'l progrés, en lo bon sentit d' aquestas paraulas.

·*·

No desconeixém que 'l dilema que á nostres adversaris s' ofereix es terrible y que difícilment se poden sustráurer á la forsa del mateix.

Perque—dirán ells, y ab rahó—es qüestió de may acabar ab los carlins.

Si 'ls atropellém en l' exercici dels drets individuals, promouhen tal conflicte d' ordre públich, que s' arma una brega que dura anys y més anys, y lo que es ab tiros no s' acaba ab ells; que 'ls deixém fer: en tal cas, simpatisan ab las forsas sanas del país, y aquestas se fan carlistas, la joventut se 'n va ab ells, nostres centres y periódichs no gosan l' influencia d' avans, estableixen Círculs Tradicionalistas en pobles en que jamay s' havia pogut sentir parlar de carlins, y poch en poch, y ab manya, acabarán per apoderarse moralment del país, y d' aquí á possehirlo ab la forsa material no hi ha més que un pas, puig á mida que creix l' entusiasme entre ells, minva 'l dels lliberals, que acaban per tornarse excéptichs é indiferents, convensuts de sa impotencia y de la forsa del enemich.

·*·

Tal passa, y aixó per necessitat ha de succehir.

Lo poble, á qui han explotat á son plaher los lliberals de tots colors, jau en l' indiferencia, no té fé en las ideas que ahí adoraba, ni confiansa en los homes que l' enganyaren, y de día en día nostra propaganda es més extensa y més sólida, y no está llunyana la fetxa en que no hi haigi espanyol de bona fé que no comprengui y estimi en son just valor la vritat y puresa que resplandeixen en las teorías de nostra Comunió política.

·*·

Ja ho veuhen nostres amichs: en la lliberal Barcelona, en la ciutat ahont anys enrera no 's podia passetjar impunement ab la boina posada, s' acaba de donar l' espectacle magnífich de festejar ab solemnitat y ostentació á un personatge carlista.

No ha faltat qui volia destorbar nostre goig y tirar per terra nostres plans; mes tal oposició ha contribuít á enardir l' entusiasme dels carlistas catalans, que en la Capital del Principat acaban de donar eloqüent proba de que cada día es major nostra estimació á la bandera de DEU, PATRIA, REY.

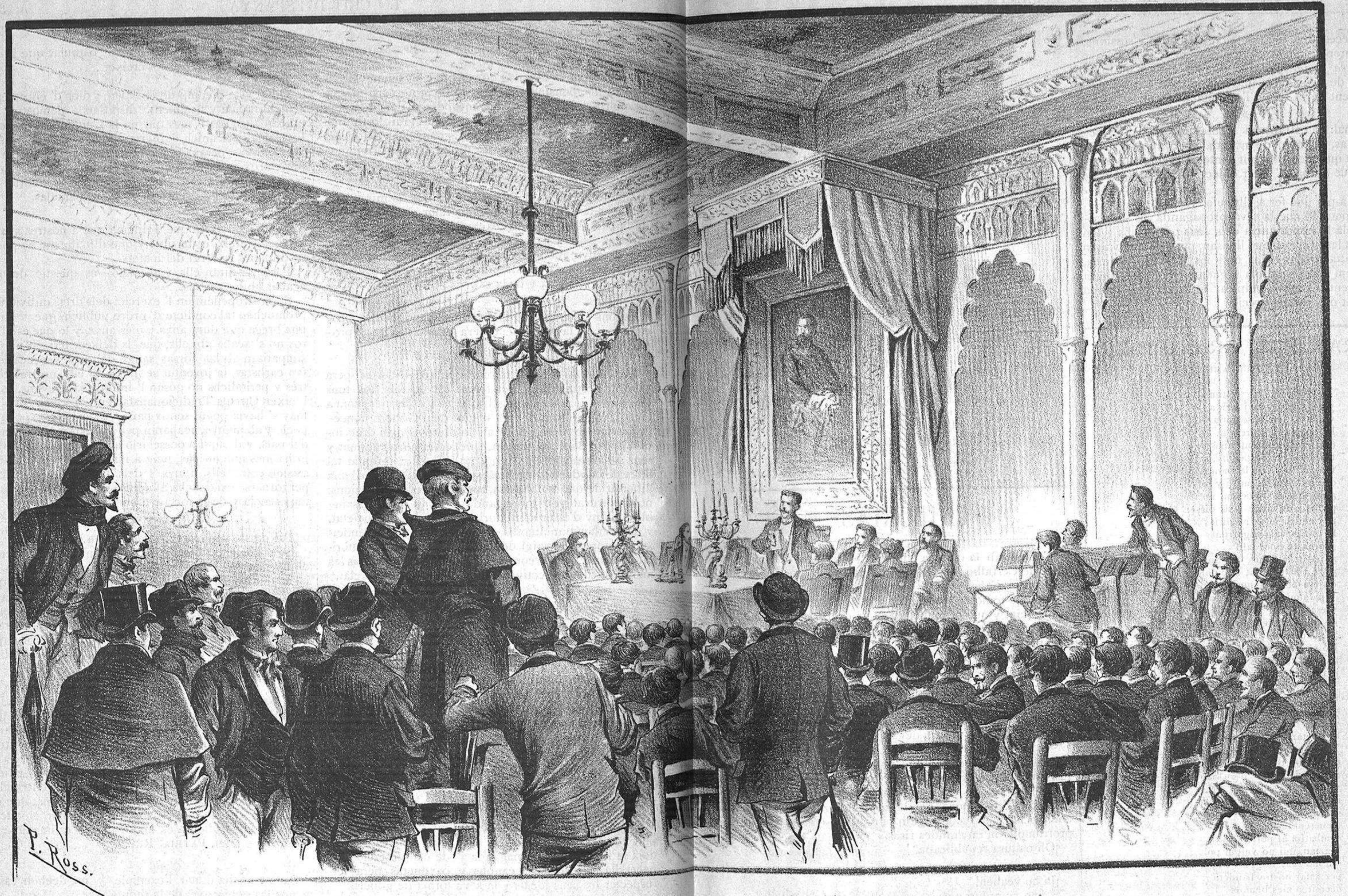
·*·

Barcelona ha donat l'exemple, y no deuhen ésser menos las poblacions de la montanya.

Lo Sr. Marqués de Cerralbo 's proposa visitar Vich, Olot, Manresa, Igualada y Tortosa, en Catalunya, y seguirá sa excursió á Valencia, Elche, Alicante, etc.

Molt esperém d' aquest viatge, que ha d' acabar la comensada organisació del nostre Partit.

Se mereix molt bé ressenya detallada, y com nosaltres, per lo setmanari, no podém dedicar las páginas

Aspecte del suntuós saló de sessions del *Círcol Tradicionalista* de Barcelona, en la nit del 15 de Febrer de 1890.

que son necessaries pera detallar arribadas y sessions, y transcriure discursos y poesías, es molt possible que la *Biblioteca Tradicionalista* dongui á llum un follet descriptiu de l'expedició que está portant á cap l' ilustre President dels Círculs Tradicionalistas d' Espanya.

—*—

Nota final: s' extranyará l' ausencia, en las precedents ratllas, del nom de nocedalins ó rebeldes, que no son los que menos despit senten al véurer los agasajos de que acaba d' ésser objecte 'l Sr. Marqués de Cerralbo.

No hi ha per qué fer á ells referencia.

Es tan poch lo que la seva propaganda 'ns preocupa, tan nula la importancia dels seus periódichs y tan sense solta las bravatas que llensan, per més que vaigin molt sovint acompanyadas de l' insult y de l' injuria, que 'ns hem convenut una vegada més de que contra certs elements es inútil emplear altre política que la contundent ó la del despreci.

F. DE P. O.

À GRAN MAL, GRAN REMEY

(CARTA Á UN AMICH)

Car amich: ab sentiment
y ab l'ánima mitj ferida,
vinch á dirte deseguida
lo motiu de la present.
(No es mon intent, aixó no,
tractarte ab molta duresa;
mes, sí, usar de la franquesa
que'n dispensarem tu y jo.)
¿Sabs que'm digueren, no fá
pas més de cinch ó sis días?
¡Ay amich meu, no dirías
lo que'm vaig esgarrifal
¡Tornarte nocedalí!
¿Y no te'n donas vergonya?
¿Que t'han pintat la cigonya
ó't fan beure aygua per vi?
Vina aquí, vina, panarra,
y escolta: per pestas dir
de qui alabareu ahir,
¡si'n necesiteu de barral
No sé qui t'ha ensarronat;
mes si'l teu pare visqués,
ja't dich jo, que d'un rebés
't deixava mitj baldat.
Déixat de nocedalistas
y de tonterías tals,
perque lo pitjor dels mals
es tractar ab..... integristas(1).
Ja sé que'm contestarías
que tú no pots aguantá
que's fassi guerra á en Sardá;
mes aquestas teorías
desfaig jo com bon carlista
dihente, aquí y per tot:
Venerém al sacerdot;
combatím al periodista.
Per tan, qui no vulgui pols
que no se'n vaigi á l'era;
per xafar nostra bandera
necesiteu més bemols.
Y mentres en Catalunya
ne tingueu per guerrejá
ases bons, sols per bramá,
com lo diari d'en Gardunya,
ja us ensenyarán de viure
y us farán parlar com cal;
perque, noy, lo diari aytal

'm fá fer uns... tips de riure!
Y aquellas dossis de fel
que us propinan L'Hermitá
y altres que vos puch citá,
com Verano, Pimentel,
¿no us remouhen lo ventrell,
ni us fan vomitar la ira,
ni s'agita ni's capgira
vostre trastornat cervell?
¡Ojo al tradicionalísmel
No torneu més á ficá
vostre descarnada má
dins la boca del carlisme.
Y advertiu que hi há lleal
que's capás, en pochs moments
d'arrancar totas las dens
al mateix Dragó infernal.

Per si acás ta integritat
se sent una mica ofesa;
si'l teu orgull ab fieresa
s'haigi del tot sublevat,
ó la teva sang, com foch,
bulli d'integra quimera,
't vaig á dir la manera
de calmarte poch á poch.
Atent, que's un bon recurs.
Com que'n lo cap, cabalment,
será hont tinguis lo torment,
t'hi aplicas lo discurs
tan brillant que pronunciá
fá poch lo senyó marqués
de Cerralbo. ¿Ho tens entés?
A veure si't calmará.

J. M.^a R.

CRIDORIAS

Contant ab la deguda autorisació del senyor Marqués de Cerralbo, que ha acceptat ab molt entussiasme l' idea, la *Biblioteca Tradicionalista* se proposa donar á llum un tomo en que hi haigi los discursos que ha pronunciat y que pronunciará en sa excursió lo personatge aludit, així com la resenya completa de quantas manifestacions se fassin en honor seu.

—*—

Com ja haurán vist nostres lectors per los partes telegráfichs d' aquests días, l' Asambleá republicana es una verdadera orga de gats.

Peró no sols promouhen escandalosos alborots, sino que també donan probas del següent *nivell intelectual*:

—«Discutiéndose el acta de Oviédo en la Asambleá republicana, se averiguó que uno de los representantes, que es fundador de un periódico, no sabe leer. Habiéndosele pedido que leyera un documento, subió al estrado, y dijo á poco que la falta de luz le impedía complacer á sus correligionarios. Los concurrentes prorrumpieron en grandes risas.»

¡Oh cultura republicana!

—*—

¡Ja ho veuhem!

S' han cumplert nostras profecías al peu de la lletra.

Tot quan anunciarem respecte als obsequis en honor al Excm. Sr. Marqués de Cerralbo, s' ha realitat.

Ab aixó queda demostrat una vegada més que lo que diuhem á cor lliberals y nocedalistas de que 'l carlisme es un cadáver es una gran *veritat*.

Sols serveix pera espantar á las criaturas.

Sino que, segons sembla, las criaturas son tots los espanyols d' idees anti-carlistas.

·*·

Jo ho arribo á entendre. Abans, quan celebravam alguna vegada una festa lliteraria en alguna associació, no s' hi notava aquest entusiasme d' avuy. Ni hi assistían nostres amichs en número tan respectable.

Y quan voltam celebrar algun dinar, tot lo més nos reuníam un centenar.

Exempli gratia. L' ápat donat en lo Restaurant Continental quan en Romea oficiava de carlista.

Avuy tot ha canviat.

Si fem una romeria, som 6.000.

Si celebrém una vetllada, som mil y tants, y 'l local té la culpa de no ser més.

Si aném á dinar á Miramar, som 500.

¿Qué 's aixó?

Que 'l partit carlista, desde que s' ha separat de malas companyías, té més vida que may.

¿Cóm li agrahirém al *Siglo Futuro* lo favor que 'ns ha fet?

·*·

Los nocedalistas van aquestos días vomitant xispas pels carrers.

Tot los hi surt al revés.

Critican la *soirée* de casa 'l senyor d' Espanya, y resulta una recepció de las més notables que se han donat á Barcelona.

Se burlan de la vetllada y del banquet, y resultan dos actes imponents que no podían celebrar los nocedalistas, encare que 's reunisen tots los que hi há baix la capa del cel.

Peró la rahó á un moro.

Si vostés volen, los nocedalistas tenen rahó.

Ells, los *integros é immaculats*, los *queridíssims*, sempre que han fet alguna cosa no han pogut passar d' aquesta cifra:

119.

Deixant apart aquellas llistas de gent *anónima* que acostuman á portar los seus periódichs.

·*·

¿Saben de quina manera ha cantat lo trágala lo *Diario de Cataluña* ab motiu de las manifestacions en obsequi al senyor Marqués de Cerralbo?

¡No!

De la manera següent.

Publicant aquella famosa acta de la *organización* (?) de la partida nocedalista.

¡Se necesita tener talent y ser ateneista pera donar aquestos cops d' efectel

A pesar de tot, al *Diario de Cataluña* lo tret li ha surtit per la culata.

Perque uns quans subscriptors, casi la mitat dels que té á Barcelona, se volen donar de baixa perque lo periódich nocedalista que pagan més ó menos religiosament los hi dona gat per llebre.

O lo que es igual: noticias vellas en lloch de frescas.

·*·

Lo mateix diari nocedalí nos ha perdonat la vida. Dihentnos que podem *ballar*, enrahonar y menjar sens tenir por de que vingan los seus á destorbarnos.

¡Gracias senyor elefant!

D' aixó ja se 'n cuidarà vosté.

També digué 'l *matón de boquilla* que nosaltres no havíam anunciat l' arribada del marqués de Cerralbo

per por de que vinguesen ells á fer una contramani-festació.

¡Quina llástima que 'l marqués no 'ns ho fes á saber pera anunciar la seva vinguda y donar gust als noce-dalistas!

Peró per aixó no s' amohinin.

Quan marxi, ja ho anunciarém.

No 'n passi cap cuidado.

Peró no fassin com al Olimpo.

Que éssent tants cents, se van deixar donar llenya per.... ¡dos dotzenas de lleals!

·*·

¡No sé si ho saben! Lo *Diario de Cataluña* volia portar als tribunals al *Correo Catalán*.

Al efecte, lo va citar.

Y vejent que no 'n podia treurer res, perque nostre estimat company no había fet mes que cantarli las veritats, en un accés de *caritat cristiana*, l' ha perdonat.

¡Quina generositat!

Escolte, are que me 'n recordo. ¿Y aquells procesos contre lo senyor Llauder, relativament á certas suscripcions, que no 'n diuhén res?

¡Farsants!

Las teorías nocedalistas son com las de Lutero y Voltaire. Primer calumniar.

Després.... ¡no hi fá res, si hem de cantar la pali-nodia!

·*·

Escolte, senyor Arcalde: cap any com aquet, á pesar de haver estar reduit á l' última expresió aixó que 'n diuhén carnaval, havíam vist correr per los carrers y pllassas més mascarons disfresats de frares y monjas, y ridiculisant actes y misteris de nostra Religió.

Pera ser un bon arcalde de Barcelona, s' ha de atender á tots los interessos.

Lo mateix als morals que als materials.

Y si no ho fá aixís, retiris.

Que ja 'n teníam prou ab en Rius y Taulet.

·*·

Y á propòsit, senyor arcalde.

Alguns carlistas de Barcelona m' han encarregat que li fes á mans de vosté la següent comunicació:

Excm. Senyor:

Encare que V. E. se va negar, sens donar cap rahó sólida ni convincent, á facilitarnos lo saló del restaurant del Parque pera donar un banquet al marqués de Cerralbo, ha de saber que l' expresat acte se celebrá d' una manera lluhidíssima en Miramar. Si 's va proposar V. E. ayguar la festa no ho ha conseguit pas; ans al contrari, si 's va proposar que la celebresim en terreno que no fos de vosté, s' ha equivocat, senyor Maciá y Bonaplata, perque segons tinch entés, lo lloch ahont menjarem es propietat de vosté; si 's proposava no ofendrer als lliberals y republicans de tots colors que han menjat á 'l Parque ab anuencia del Ajuntament, aixó sí que ho ha lograt, peró tingue en compte que aquestos amichs no le arranquin los ulls.

De totas maneras, queda vosté enterat. Recordis que 'ls carlistas son á Barcelona respectables y formals, y que un arcalde atent y caballer deu tractar ab consideració, quan menos, á tots seus administrats. Mani y disposi.

La veritat es que tenen rahó los comunicants.

Comense aixís, senyor Maciá, y ja veurá lo fí que li espera.

Barcelona.— Imprenta de Fidel Giró, Córtes, 212 bis.

ALTA POLÍTICA

—Lo que 'ls inglesos han fet als de Portugal, no ho sabs?

—Ay, fillet! Altres inglesos me donan mes mal-de-caps.

FÁBRICA D' ÁCIT PIROLLENYÓS

PIROLEÑITO DE FERRO Y ALUMINA
Diposit de llenyas y fustas pera carruatjes
de **JOAN PUIGMARTÍ**

Carrer de Floridablanca, 131.—Barcelona.

Especialitat en llenyas de totes classes pera estufas, forners y confiters.—Llenya d' olivera pera netejar y conservar las calderas de vapor.

Florentino

TAPISSER ADORNISTA

Se construheixen y restauran Sillerías, Reclinatoris, Somiers y tot lo demás pertinent á n' aquest ram.

CARRER DE XUCLÁ, 19.—BARCELONA

Fábrica de cotillas de varias clases

DE

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.ª

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

GENEROS DE PUNT

DE

GONZÁLO COMELLA

3, Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d' imatjes de fusta, de totes classes.

Se construheixen oratoris y escaparates.

Oleografias, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas tarjetas.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—CARRER DELS ARCHS, 7, BOTIGA